

Emergència educativa

Dm, 26/04/2011 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Les retallades econòmiques han incidit e l'educació pública i concertada. Ens afrontem a una certa emergència educativa. Programes iniciats que no es podran dur de moment a terme. Substitucions que no es podran mantenir. Reducció d'horaris i fins de determinats serveis. Esforç complementari dels educadors... i un llarg etc. ., que anirem constatant ben aviat.

Hi ha una emergència educativa molt més de fons que l'anterior. Aquesta té el seu fonament en l'estructura mateixa de la nostra societat. Els valors culturals i econòmics dominants ens ha conduït vers un relativisme materialista i economicisme, que en aquests moments envaeixen totes les esferes socials. L'economia ja no és un mitja al servei de la polis, sinó és un fi en si mateix. Eix central de la política i del benestar l'economia més lliberal ha guanyat la dimensió interior de les persones que en la immensa majoria pensen que acumular diners significa guanyar poder i assegurar-se la felicitat. Aquesta forma de veure la vida és negativa per aquell humanisme que considera els drets, els deures, i la moral com a factors estructurants de persones en evolució cap un món més just i fraternal.

Conseqüències d'aquesta situació són la incerta formació de la identitat personal, la dificultat pel diàleg obert, sobre tot entre generacions, la separació entre intel·ligència i emotivitat, l'ofuscament de la dimensió de la interioritat, l'eclipsi del sentit de la vida, de la transcendència i de Déu, la tendència a reduir el bé allò que és útil, la reducció de la veritat a la realitat racional empírica, la confusió de la bellesa amb la fruïció i finalment el mite subjectiu de que l'home i la dona es poden construir ells mateixos al marge de sinceres relacions i responsabilitats.

Emergència educativa, doncs, profundament preocupant. En uns temps de canvi històric no es pot anar fent el de sempre, com si res hagués canviat. No ens podem tranquil·litzar amb uns canvis purament tecnològics sense reflexionar sobre els efectes que produiran a les noves generacions. Hi ha una emergència de fons. Els que estan en el món educatiu, molts pares i mares, constaten els símptomes i el malestar de les noves generacions.

Arriba l'hora de la reflexió sobre el que està passant, de la recerca d'una nova educació des de l'interioritat dels infants, els valors, la moral, el sentit, les dimensions relacionals i socials, l'art, la transcendència, la pau,... etc. Ja fa segles ho va dir Sant Ignasi de Loiola: No el mucho saber harta y satisface el alma sino el gustar de las cosas interiormente